

JOBB SZÖVETSÉG KRISZTUSBAN

Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2023.07.02.

Több témakör lebegett előttem, hogy melyiket is hozzam a mai vasárnapra. Néha nagyon nehéz kiválasztani, valamit én szeretnék, valamit az Úr szeretne, és inkább jobb lenne, ha nem én választanám ki, és hiszem, hogy egy jó választás a Zsidókhöz írt levél. Ma rá fogunk nézni madártávlatból a levélre. Az egész levelet nem tudjuk kielemezni, hiszen hatalmas üzenete van, egész évben prédikálhatnánk csak erről a levélről vagy akár csak valamelyik fejezetéről. Nagyon komoly üzenete van, de néhány veletek való beszélgetés arra indított, arra biztatott, hogy kell erről a levélről beszélni. A megigazultságról, a megváltás következményeiről a levelek számolnak be leginkább. Tehát ha csak a négy Evangéliumunk lenne, ez a csak, ez nyilván idézőjelben, akkor valójában nem nagyon tudnánk meg, hogy Jézus mit is végzett el a kereszt munkájával. Látjuk a tanítványok értetlenségét, miután Jézus meghalt és feltámadt, még akkor is értetlenkedtek, és sok mindent nem értettek, és ez így maradt utána is, és ez így van velünk is, hogy még sok mindent nem értünk. De Jézus azt mondta nekik és nekünk is, hogy ne aggódalmaskodjatok, majd a Szent Szellem mindent ki fog nektek jelenteni. A Szent Szellem el fog vezetni benneteket minden igazságra, és mindazt meg fogjátok érteni, amit Jézus nekik mondott ott és akkor, és Isten Szelleme ki fogja mindezt jelenteni.

A Galata levél volt talán az első, amelyikben kijelentette egyértelműen Pál apostol azt, hogy a törvény cselekedeteiből nem igazul meg egyetlen test sem, tehát a törvény nem alkalmas arra, hogy az embereket megigazítsa.

A Római levél szintén a megigazulásról szól, volt néhány alkalom, amikor beszéltünk erről, nyilván az sem merítettük ki, mint semmit a Bibliából, úgyhogy van egész életünk végéig, amin gondolkodjunk, amiről beszéljünk, amiről elmélkedjünk, és a Szent Szellem mindig hoz újabb kijelentéseket.

A Zsidókhöz írt levél pedig egy specifikus levél, a zsidókhöz íródott. Most kérdezhetné, hogy mi közöm nekem ehhez, én nem vagyok zsidó, vagy mi köze ennek az új szövetséghez, de ez az a levél, ami mégis nagyon-nagyon sokat segít nekünk abban, hogy megértsük a megváltást. A veletek való beszélgetéskor sok mindent elárultok a hitetekről és magatokról, szeretek veletek beszélgetni, mert az segít nekem abban, hogy mi az, amiről esetleg többet kell prédikálni, például a megigazulásról és a megváltásról. Nagyon sokan mondják azt, hogy szeretnék mindent jól csinálni, és szeretnék igaz lenni Isten előtt. Szeretnék még jobb lenni, szeretnék még igazabb lenni, és amikor ilyeneket mondotok, akkor teljesen kihagyátok az Evangéliumot a gondolkozásmódotokból, mert te már igaznak lettél nyilvánítva. És ez a levél csodálatosan fejezi ki a törvény és a kegyelem ellenpólusát, tulajdonképpen ez a levél ez arról szól, hogy összehasonlítja a régi szövetséget az új szövetséggel.

Azt a címet adtam a mai üzenetnek, hogy: *Jobb szövetség Krisztusban*. És mindjárt meg fogjuk érteni, hogy miben jobb szövetség, és hogy el tudjunk igazodni ebben a levélben, szeretnék vázlatpontokat adni nektek. Nem egy szövegelemzést szeretnék itt ma, de mégis ez fog nektek segíteni. Ezt szokták úgy nevezni: a hat jobb.

Tehát hat pontot jelöl meg a Zsidó levélben, amiben jobb, mint az ószövetség. Nagyon sokan vannak, akik mindig tévelyegnek a törvény és a kegyelem között. Még mindig nagyon sokan mennek vissza a törvényhez, és azt gondolják, hogy Isten áldásait valamilyen cselekedet által tudják elvenni. Sokan kérdezik: Mit csinálok rosszul? Nem jön a gyógyulás! Már eltévesztetted, már megint magadra néztél, mert nekünk nem magunkra kell nézni, nem arra, hogy én mit csináltam rosszul? Sok mindent! Azt lehetne sorolni, hogy mi mit csinálunk rosszul, de nekünk nem magunkra kell nézni, mert akkor már megint magunkon felejtettük a figyelmünket, levettük a szemünket a keresztről. Mi nem cselekedeteből kaptuk az üdvösséget, hanem kegyelemből. És nem az volt a kérdés elsősorban, hogy én mit csináltam, hanem

hogy Ő mit tett értem? A hit általi megigazulás vonatkozik az életünk minden területére. Tehát hit által vesszük el Isten áldásait. Nem a hitünkkel fizetünk meg érte. Jézus már megfizetett. A hit nem ár valamiért, hanem a hit csak a kar, ami kinyúl azért, amit már Jézus megszerzett. Egyszerűen csak elfogad. Elfogadom igaznak. Lehetséges, hogy még nem látjuk, de mindjárt megnézzük ezt a Zsidókhöz írt levélben. Nézzük, hogy mi az a hat pont, amit meghatároz a Zsidókhöz írt levél, amiben sokkal jobb az újszövetség, mint az ószövetség.

1. *Jobb küldött*: ez az 1. fejezettől a 2. fejezet 18. verséig arról szól, hogy jobb küldött. Majd mindjárt megnézzük egy kicsit részletesebben.

2. *Jobb apostol*: ez a 3,1–4,13. verséig van. Jobb apostol. Majd, hogy kihez hasonlítja, meg fogjuk nézni.

3. *Jobb pap*: jobb papunk van, mint volt az ószövetségben. Jobb papság, mint az ószövetségi papság.

4. *Jobb szövetség*: hogy sokkal jobb szövetség az újszövetség, mint az ószövetség.

5. *Jobb áldozat*: ez az ötödik jobb.

6. *Jobb út* az üdvösséghez: az a hit útja.

Tehát gyakorlatilag erre a hat fő részre lehetne felosztani a Zsidókhöz írt levelet, és amikor olvassátok, akkor ez fog nektek segíteni abban, hogy ilyen módon nézzétek meg. Mégis nagyon sokan vannak, akik vissza akarnak még mindig menni a törvényhez, a törvény általi megigazuláshoz, még mindig a törvény által akarják elvenni az áldásaikat, a gyógyulásukat, a szabadulásukat, még mindig arra tekintenek, hogy én mit tegyek. Én megtettem mindent, és mégse jött a gyógyulás. Eltévesztetted! Nem az a lényeg, hogy te mit tettél meg, hanem az a lényeg, hogy Ő mit tett meg. Nekem mit kell tenni? Engedelmeskedtem, vagy talán nem engedelmeskedtem? Az engedelmesség egy nagyon fontos dolog, de nekünk a Szent Szellem vezetésének kell engedelmeskedni elsősorban, és hit által vesszük el, ez a hit általi engedelmesség. Engedelmeskedünk az Igének, és igaznak fogadjuk el azt, amit Isten kinyilatkoztat az Igéjében. Jézus megigazított bennünket. A Példabeszédekben találtam egy Igét, a 17,15-ben, a revideált újfordítás, a RÚF szerint írtam ki:

Példabeszédek 17,15. RÚF fordítás

15. Aki igaznak mondja a bűnöst, és aki bűnösnek mondja az igazat, mindkettőjüket egyaránt utálja az Úr.

Ez egy elég sommás kijelentés, nem? Ne mondd magadról soha, hogy te nem vagy igaz, mert igaz vagy, és ha azt mondod, hogy nem vagy az, akkor nem mondasz igazat! De ha azt mondod, hogy te bűnös vagy, akkor vagy nem fogadtad még el Jézust, vagy megint csak nem mondasz igazat. Ne állítsuk magunkról azt, hogy mi bűnösök vagyunk. Mi már nem vagyunk bűnösök, mert Jézus Krisztus megváltott bennünket. Az nem azt jelenti, hogy nem követünk el bűnt, nem tévesztjük el, és hogy a cselekedeteink is mindig igazak. De Isten szemében mi igazak vagyunk, és Ő igaznak lát bennünket. Nem azért, mert annak akar látni bennünket, hanem azért lát bennünket annak, mert igazak vagyunk! Mert Jézus Krisztus megváltott, Jézus Krisztus igazzá tett bennünket. Szentté tett bennünket, elkülönítette tett bennünket, és mi az Ő népe vagyunk, igazzá tettünk Ő általa. Ezt nem abból állapítjuk meg, hogy amit teszünk, mert ha ebből kellene megítélni, hogy mi igazak vagyunk Isten előtt, vagy nem, akkor megint csak visszaléptünk a törvényhez. A farizeusok is úgy tettek, mintha igazak lettek volna. Megpróbálták magukat igaznak mutatni, de attól nem váltak igazzá. Őket nem tette igazzá, hogy megpróbáltak úgy viselkedni, mintha igazak lennének, holott nem voltak megváltva. Ugyanolyan képmutatók voltak, sőt képmutatóbbak voltak, mint az igazi bűnösök, a vámszedők meg a prostituáltak, meg azok a bűnös emberek, akiket ők megvetettek, holott egy kategóriába tartoztak.

Tehát az ószövetség nem volt alkalmas arra, hogy az embereknek egy olyan életminőség változást hozzon, mint az újszövetség. A törvény nem tudott sok mindent tenni az emberekért és nem tudta igazzá tenni őket.

A másik, amit a Biblia állít, hogy te áldott vagy! Áldott vagy.

Példabeszédek 10,6.

6. Áldások vannak az igaznak fején; ...

Ha te igaz vagy, akkor áldott is vagy. Lehet, hogy ez nem látszik még rajtad, de ezért van a hit, hogy a hitünkkel mindezt birtokba vegyük. Van egy jó hírem! A hitben lehet növekedni. Sőt, nem lehet, hanem kell, hogy növekedjünk! Nagyon fontos az, hogy miben hiszünk. Talán már többször elmondtam, nem akarom magam ismételni: börtönben voltunk szolgálni, és egy elítélt odajött hozzám, hogy én a hitem miatt kerültem börtönbe. Megdöbbenem, mert nem számítottam, hogy emiatt börtönbe, hogy Magyarországon hirdetik a hitet? Válasz: Nem, azt hittem, hogy nem fognak elkapni! Látjátok, hogy a rossz hit rossz eredményre vezet. A mi hitünk az igazságban kell, hogy legyen, és az igazság Jézus Krisztus. Ami pedig nem úgy van, ahogy az igazság, azt a hitünkkel tudjuk megváltoztatni. Mindenképpen növekedni kell.

A zsidókról azért hadd szóljak néhány szót! Ha az Apostolok cselekedeteit olvassátok, akkor láthatjátok azt, hogy idő kellett, amíg egy rendszerváltás történt. Az üdvtörténetben volt egy rendszerváltás. Az ószövetségnek vége lett, amikor a templom kárpitja kettészakadt. Az ószövetség mi köré csoportosult? Mi volt az alapja? A törvény, és a templom, és az áldozatok, a különféle szertartások. Ha kíváncsiak vagytok rá, a 3Mózes könyvében elolvashatjátok, törvények sokasága volt, nem csak a Tízparancsolat, hanem különféle mózesi törvények, rendelkezések, annyi törvény, hogy meg sem lehet jegyezni. Nem betartani, megjegyezni sem lehet, hogy mikor, milyen áldozatot kell bemutatni. Nagyon egyszerű a dolog, megvan ennek az oka, ez egy szövetség alapján történt, mégpedig a mózesi szövetség alapján. Több szövetségről olvasunk a Bibliában.

A szövetség szerzője mindig Isten volt. Ő ajánlotta föl a szövetséget, az első szövetséget az első emberpárnak, miután megteremtette őket. Miről szólt a szerződés, miről szólt a megállapodás? Tietek minden, minden fáról ehettek, de ha a jó és gonosz tudásának fájáról esztek, akkor meghaltok. Ez volt a kitétel. Az embernek megvolt a szabad választási lehetősége. A szabad akaratát Isten most sem vonta el az embertől, most is megvan a szabad választás. Isten szeretné, ha mi szabad akaratunkból, szabad elhatározásunkból szeretnénk Őt, követnénk Őt, és hinnénk benne. Nem lehet – ahogy a lovat nem lehet erőszakkal megitatni –, ugyanúgy nem lehet az embereket erőszakkal hitre vezetni. Nekünk egy dolgot kell tennünk, hirdetni kell az Evangéliumot, és az Evangéliumban ma is van annyi erő, mint kétezer évvel ezelőtt. Ha azok a bűnösök, ha azok a paráznák, ha a görög filozófusok, meg különféle okkult tudományokkal megterhelt emberek gondolkodásmódját áttörte az Evangélium ereje, akkor ma is képes ez az Evangélium arra, hogy mindezt megtegye. Nekünk nem kell új dolgot kitalálni, egy dolgot kell tennünk, az Evangéliumot hirdetni! Isten Szelleme bizonyítást tesz az Ő Igéje mellett. Az Ő dolga az, hogy meggyőzze az embereket. Nekünk nem kell győzködni őket. Sehol nem olvasod a Bibliában, hogy győzködjétek az embereket, hogy legyenek keresztények, vagy higgyenek Krisztusban. Ilyen küldetés nincs, Isten, az Atya, azért küldte el a Szent Szellemet Jézus által, hogy mi a Szent Szellem erejével tudjuk képviselni itt a földön Jézus Krisztust. A Szent Szellem majd bizonyítást fog tenni.

Írja egy helyen az Írás, hogy a Szent Szellem bizonyítást tesz, a mi szellemünkkel együtt, hogy az Istennek a fiai, gyermekei vagyunk. A Szent Szellem az, aki bizonyítást tesz, Ő a tanú. Ő az, aki ott volt, amikor Jézus feltámadt a halálból, majd Ő meg fogja győzni az embereket. Nagyon sok embernek a tévtanítások, az elméje útjában van annak, hogy befogadja az Evangélium egyszerű üzenetét. A zsidók nagyon nehezen tudtak átállni, és nagyon nehezen tudtak rendszert váltani, mert úgy gondolták, hogy mindenkinek zsidóvá kell válni ahhoz, hogy Isten üdvösséget adjon. Betartották a törvény előírásait is, ha megnézték a korai keresztényeket, általában mind zsidók voltak. Az üdvösségüket meg Jézustól, a Messiástól várták. Ilyen kettős életet éltek, a törvény és a kegyelem között ingadoztak. A gyülekezet, a keresztény gyülekezet, az a zsinagóának úgymond a riválisa lett. A zsinagóga nem templom,

az egy gyülekezeti ház. Zsinagógáról nem olvasunk az Ószövetségben, hanem a babiloni fogság után 538-ban adta ki Círus perzsa király a rendeletet, hogy hazamehetnek a fogságból. Krisztus előtt 520-515 között épült föl a második templom – erről Nehémiás és Ezsdrás könyvében olvashattok bőséggel –, mellette zsinagógákat építettek.

Miről szólt az ószövetségi törvény? Ha megtartod a törvényt, áldott vagy, ha nem, akkor átkozott. A cselekedeteknek a törvénye volt. Ez volt a szövetség. Ezt a szövetséget adta Isten a Hórebbe, vagy a Sínai-hegyen, nevezzük, ahogy akarjuk, és aki nem tartotta meg a Tízparancsolatot, az átkozott volt. Mivel senki nem tudta megtartani a Tízparancsolatot, ez nem volt egy jó szövetség, mert a zsidók azzal dicsekedtek, hogy amit Isten mond, mi azt mind megcsináljuk. De Isten olyan magasra tette a léceket, hogy azt ember át nem ugorja. Egyetlen személy volt, aki betartotta a törvényt, és be is teljesítette a törvényt, az Jézus Krisztus volt. De Ő büntelen volt és tökéletes volt. Nézzük tovább!

Nagyon-nagyon nehezményezték a zsidók, főleg akkor, amikor Antióchiába eljutott az Evangélium, ott nevezték először a keresztényeket, keresztényeknek. Ezt az Apostolok cselekedeteiben olvassuk. A Római Birodalom Nagy Sándor birodalma után következett, 63-ban Krisztus előtt foglalták el Izraelt a rómaiak. Augustus római császár volt az, aki a Pax Romana rendeletet hozta, a békés Róma. Azért is beszélek erről, hogy egy kicsit jobban megértsük a háttérét. A rómaiakat egy dolog érdekelte, az, hogy békesség legyen, nyugalom legyen, és az, hogy az emberek megfizessék az adót. Ha olvassátok a történeteket, akkor látjátok, hogy ott nem nagyon túrték a rendbontásokat, és ez azért volt, mert római jogú városok voltak, „kis Rómák” voltak, ilyen volt Filippi is. Ha ott rendbontás volt, vagy a helytartó nem úgy végezte a dolgát, ahogy kellett, akkor megvonták tőle az adókedvezményt, megvontak tőlük sok mindent, és nagyon vigyáztak arra, hogy a törvényeket betartsák.

Már beszéltem arról, hogy ebben a korban igen elterjedt a görög nyelv, II. Ptolemaiosz Philadelphus Egyiptomban, Krisztus előtt kétszázban lefordította az Ószövetséget görögre, mert voltak olyan zsidók – a 80%-uk diaszpórában élt –, akik egyszerűen nem értették a héber nyelvet, már olyan régóta éltek különféle területeken. A lényeg az, hogy elterjedtek a zsinagógák, és nemcsak Izrael területén. Filippiben éppen nem volt zsinagóga, de ha Thesszalónikában, Béreában, Athénban, Korinthusban már voltak zsinagógák. Ez azt jelenti, hogy volt zsidóság, és tartották a törvényt.

Közben megtörtént a megváltás, közben az emberek hitre jutottak, fölismerték a Messiást, és megalakult a keresztény gyülekezet, amikor elkülönültek a keresztények a zsidóktól. Korábban a keresztények élvezték az úgynevezett *religio licitát*, azaz a „jóváhagyott vallást”. Rómát nem érdekelte, hogy ki milyen vallású. Nem érdekelte, ugyanúgy megtűrte a görög filozófusokat – mindenféle vallás volt akkor is jelen –, a zsidó vallást is. Sőt a normálisabb császárok idején, és ez volt általában a jellemző, sokszor hagyták, hogy a császár imádata alól felmentést is kapjanak. Nem kellett a császárt imádniuk, de kellett bemutatni áldozatot, mondjuk a császárért. Kellett imádkozni, kedvezményeket kaptak. Nagyon kedvezett ez a fajta állapot a keresztényeknek. Nagyon gyorsan terjedt a kereszténység, nagyon gyorsan terjedt a pogányok körében, hiszen nem a törvényt hirdették, nem kellett körülmetélkedni, nem kellett millió szertartást végezni. A pogányok nagyon könnyen fogadták el az Evangéliumot. Nagyon gyorsan terjedt, Antióchiában nevezték először a keresztényeket, keresztényeknek.

Antióchiából indult el Pál az első missziós útjára, Dél-Galácia felé, és hirdette mindenfelé az Evangéliumot, és pogányok sokasága jött be. Mit váltott ez ki a zsidókból? Irigységet. Olvasuk egy helyen az Apostolok cselekedeteiben, hogy Jázon, aki egy zsinagógának volt a vezetője, egyszerűen elfogadta a Krisztust, és ezért kiközösítették, de Jázon befogadta a házába a keresztényeket. Gondoljátok el, hogy ott van a zsinagóga, szombaton mennek a zsinagógába a zsidók, a szomszéd házban, a volt zsinagóga vezetőjének a házában meg ott vannak a keresztények. Szóval nem kis rivalizálás volt! Nem nagyon nyelték ezt le. Elhatárolódtak a keresztényektől, mondták, hogy mi nem azok a zsidók vagyunk. Igen, zsidók vagyunk, de mi

nem vagyunk keresztény zsidók. Ragaszkodtak sokan a törvényhez. Visszautasították, sokan féltékenységből, irigységből tették. A zsinagógák a fogság után terjedtek el, és éppen azért történt mindez. Miért kerültek a zsidók fogságba? Mert nem tartották meg a szövetséget. Általában ez mindig ítélet volt a számukra, és úgy is lett. De mondta Isten, hogy megszabadítja őket, ha megnézed az Ésaías 45,1-ben, így szól:

Ésaías 45,1.

1. Így szól az Úr felkentjéhez, Círushoz, kinek jobb kezét megfogám, hogy meghódoltassak előtte népeket, és a királyok derekának övét megoldjam, előtte megnyissam az ajtókat, és a kapuk be ne zároltassanak;

Círust felkentnek mondja. A felkent azt jelenti, hogy megszabadító. Círus Isten embere, aki perzsa uralkodó volt, és visszamehettek a zsidók a fogságból és mutatták be az áldozataikat. Fölépült a templom is, mint az előbb ezt említettem. Tehát voltak konfliktusok a törvényhez ragaszkodó, hithű zsidók és a kereszténnyé lett zsidók között.

Nagyon sokan nem értették meg a kegyelmet. A tanítványok között is voltak ilyenek. Az Apostolok cselekedetei 15. részében olvassuk, hogy egy gyűlést kellett összehívniuk, mert még a tanítványok közül is, a keresztények közül is azt mondták, hogy a pogányokat körül kell metélni, mert ha körül nem metéljük őket, akkor nem üdvözülhetnek.

Összehívták az apostoli gyűlést és rendeletet hoztak. Ebben négy dolog volt, amit be kell, hogy tartsanak a pogányok, de a pogányoknak nem kell zsidókká válni. Tehát a pogány keresztényeknek egyáltalán nem kell zsidókká válniuk. Hiszen az Ábrahámnak tett ígéret pontosan erről szól, hogy nem csak a fizikai mag, hanem az Ábrahám magva. Ki az a mag? Jézus Krisztus!

Zsidó 1,1–5.

1. Minekutána az Isten sok rendben és sokféleképpen szólott hajdan az atyáknak a próféták által, ez utolsó időkben szólott nekünk Fia által.

Mi volt az újszövetség? Egy sokkal jobb küldött van most jelenleg, mint volt. Korábban a próféták által hirdettetett az Evangélium. Isten üzent a prófétákon keresztül, de nem jött el személyesen. De mi történt az újszövetségben? Isten, az Ige testté lett. Eljött hozzánk, közénk. Kiüresítette magát isteni hatalmából és emberré lett. Ezt a görög úgy mondja, hogy *kenosis*, teljes kiüresítés.

Tehát Jézus, a felkent nem isteni hatalmával szolgált a földön, hanem a Szent Szellem erejével. A Szent Szellem pedig ugyanúgy Isten, mint ahogy a Fiú Isten, meg az Atya Isten. Ez a három Isten egy Isten, egy létezőben három személy. Ez a keresztény hitünk alapja. Egy a háromban, három az egyben. A Szent Szellem ugyanúgy Isten. Jézus tehát a Szent Szellem erejével tette azt, amit tett. Ő az isteni hatalmából kiüresítette magát, szolgálai formát vett fel, emberekhez hasonlóvá lett, írja a Filippi levél második részében ezt az Ige.

Tehát nagyon sokan vannak még mindig, akik azt gondolják, hogy Jézus egy angyal volt. Vannak olyan nem keresztény csoportok, mert nem keresztények, akik azt mondják, hogy Jézus nem több egy angyalnál. De a Zsidókhoz írt levél első része tökéletesen bemutatja nekünk az angyalok és a Jézus közti különbséget.

2. Akit tett mindennek örökösévé, aki által a világot is teremtette,

Angyalok által teremtett Isten világot? Nem, a Fia által. Jézus ott volt a teremtésben is, Ő öröktől fogva létező. Tehát ez az isteni attribútumok egyike. Isten mindenható, Isten mindennütt jelen levő, öröktől létező, mindenható, mindentudó. És sorolhatnánk tovább.

3. Aki az Ő dicsőségének visszatükröződése, és az Ő valóságának képmása, aki szavának erejével tartja fenn a mindenséget, aki minket bűneinktől megtisztítván, leült a Felségnek jobbára a Magasságban,

Itt világosan le van írva Jézus isteni természete, hogy Isten jött el közénk testben. Nem angyal volt, nem valami olyan küldött, mint a próféták, vagy bárki más, hanem maga Isten jött

el személyesen közénk. Isten volt a küldött, és Isten jelentette ki, Ő mutatta be az Atyát, az Ő dicsőségének a képmása, az Ő dicsőségének a visszatükröződése.

Nem véletlenül mondta Jézus Fülöpnek: Fülöp, ha láttál engem, akkor láttad az Atyát. Mert Jézus jelentette ki Őt. Jézus nélkül nem lehet megismerni Istent. Lehet róla információkat szerezni, de megismerni csak Jézus Krisztus által lehet. Jézus mutatta be valójában, hogy ki az Atya. Jézus eljöveteleig senki nem ismerte az Atyát. Nem volt élő, nem volt személyes kapcsolata Istennel. Más dolog az, hogy te hallasz valakiről valamit, rólam vagy másról, vagy ismered őt személyesen. Mert sok mindent beszélnek, és igazából nem is ismered. Rólad is sok mindent mondanak. Egyik ezt mondja rólad, a másik azt, a harmadik amazt, de aki közel áll hozzád, csak az ismer téged és őt ez nem befolyásolja.

Tehát egy sokkal tökéletesebb küldött Jézus. Nem a próféták szava által, hanem Isten jött el közénk testben, és Isten személyesen jelentette ki magát az embereknek.

4. Annyival kiválóbb lévén az angyaloknál, amennyivel különb nevet örökölt azoknál.

Majd a 4. részben olvassuk, hogy erre a névre minden térdnek meg kell hajolnia, mennyieikének, földiekének, és föld alatt valókénak. Mi ebben a névben küldettünk el, mi ebben a névben kaptunk hatalmat Istentől. De maradjunk csak még itt az angyaloknál.

5. Mert kinek mondotta valaha az angyalok közül: „Én Fiam vagy Te, én ma szültelek téged.” és: „Ismét én leszek néki Atyja, és Ő lesz nékem Fiam”?

Angyaloknak soha nem mondott ilyet Isten. Amikor megkeresztelkedett Jézus, amikor felkenetett, olvassuk az evangéliumokban, akkor Isten kijelentette, hogy ez az én szerelmes Fiam, akiben én gyönyörködöm. Amikor fönt voltak a megdicsőülés hegyén, ott is kijelentette, hogy ez az én Fiam, akiben én gyönyörködöm. Tehát Isten Fiáról van szó, egy sokkal-sokkal jobb küldöttről. A 8-as vers Krisztus örökkévalóságáról beszél.

Zsidó 1,8–10.

8. Ámde a Fiúról így: A Te királyi széked, oh Isten, örökkön örökké megáll. Igazság pálcája a Te királyságod pálcája.

Pálca, bot. Ésaíasban olvassuk, hogy egy fejedelmi bot fog jönni, egy pálca. Itt megismétli, a Te királyságod pálcája.

9. Szeretted az igazságot és gyűlölted a hamisságot; annak okaért felkent téged az Isten, a te Istened, örömmel olajával a te társaid fölé.

Itt Isten mint teremtő van megjelölve a 10. versben. Krisztus mint teremtő.

10. És: Te alapítottad kezdetben Uram a földet, és a Te kezeidnek művei az egek;

Tehát annyi szempontból megvizsgálja, és annyiféle szempontból szembe állítja Jézust az angyalok munkájával, hogy ezek után, aki Jézust egy angyalnak tekinti, akkor nagyon mellé nyúlt és nagyon eltévesztette az Evangéliumot, és nem értette meg a megváltást. Egy üres vallás Jézus nélkül.

Zsidó 1,13–14/b.

13. Melyik angyalnak mondotta pedig valaha: Ül az én jobb kezem felől, míg ellenségeidet lábaidnak zsámolyává teszem?

Az angyalok csak szolgáló szellemek. Itt írja a 14-es vers:

14/b. ...Elküldve a szolgálatra azokért, akik öröklik az üdvösséget.

Vannak angyalok, akik körbevesznek bennünket. Az angyalok az Igére engedelmeskednek, Isten szavára engedelmeskednek. Az Ige pedig Isten szava. Amikor mi Isten Igéjét szóljuk, amikor Isten igazságát szóljuk, akkor egyszerűen az angyalok működésbe lépnek, az egész szellemvilág működésbe lép a kimondott Ige alapján. Mondja valaki, hogy milyen támadások érik, ezek biztos démonikus támadások, ezzel nem csinálhatunk semmit. Tényleg? De akkor Jézus miért halt meg? Neked ugyanúgy hatalmad van. Az összes démont, az összes ördögöt, az összes sátánt legyőzte. Nagyon sok keresztény úgy beszél, mintha az ördög győzte volna le Jézust.

Meg is kérdezem, hogy akkor te most melyik oldalon állsz egyáltalán? Most kinek az oldalán állsz, az ellenség oldalán, vagy Jézus oldalán? Sokan beszélnek úgy, hogy Jézus még nem tett volna semmit a kereszten, mintha a megváltás még meg sem történt volna, mintha nekünk valamit ki kellene érdemelni Istentől.

Ó, Istenem valamit tegyél már velem végre! Elfelejtetted elolvasni az Evangéliumot. Jézus már mindent megtett! Jézus már semmit nem fog tenni érted, mert mindent megtett érted. Semmit nem fog tenni a gyógyulásodért, mert már mindent megtett érted. Semmit nem fog tenni a bővülködésedért, a gyarapodásodért. Azért sem fog semmit tenni, hogy te a mennybe kerülj, mert már mindent megtett.

Mi Krisztusban vagyunk, új teremtések vagyunk. A megváltás műve tökéletes, befejeződött. Itt jön a hit, amikor visszarángatnak keresztényeket a törvényekhez. Ha ezt teszed, akkor igaz vagy! Ha azt teszed, akkor igaz vagy! Ha azt nem teszed! Hallottál már ilyen keresztény beszédet? Butaság, ostobaság. Teljesen figyelmen kívül hagyják az Evangéliumot. Az Evangélium egy jó hír, egy örömhír. Amikor Jézus azt mondta, hogy bevégeztetett, akkor ott a vége. Ha te hiszel benne, ha te Krisztusban vagy, akkor igazzá lettél nyilvánítva. Ha az ellenkezőjét mondod, az utálatos az az Isten szemében – olvassuk a Példabeszédekben. Akkor semmivé tettük Isten munkáját, semmivé tettük a kereszt munkáját. Majd mi akarjuk magunkat megváltani, majd mi akarjuk magunkat jobb pozícióba hozni! Nem, hit által birtokba kell vennünk mindazt, ami a miénk.

Ha megnézzük ezeket az igeszakaszokat, akkor mindig találunk egy-egy közbevetést, olyat, amire figyelmeznünk kell. Azt mondja, hogy figyelniünk kell a hallottakra. Ha figyelni kellett a prófétákra, mert Isten szavát szólták, akkor mennyivel inkább figyelniünk kell arra, amit Jézus mondott.

Az üdvösségünk hit által van. Az első Korinthusi levélben írja Pál apostol, hogy tetszett az Istennek, hogy az igehirdetés bolondsága által tartsa meg azokat, akik hisznek. Isten bizonyosságot tett, Jézus bizonyosságot tett arról, hogy Ő valóban Isten Fia.

Zsidó 2,4.

4. Velük együtt tett bizonyosságot arról az Isten, jelekkel meg csodákkal, sokféle erő megnyilvánulással, és a Szent Szellem ajándékainak szétszétásával az Ő akarata szerint.

Ez gyönyörűség! Isten kitöltötte a Szellemét. Pontosán azért, hogy alkalmassá tegyen bennünket a szentek örökségében való részvételre a világosságban, ahogy a Kolosse levélben olvassuk. Mert a Szent Szellem az, aki elhívja az alkalmatlanokat, olyanokat, mint te meg én, és alkalmassá tesz bennünket a Szent Szellem által. Jelekkel és csodákkal erősíti meg az Igét.

A Szent Szellem Isten! A Szent Szellem örökkévaló Isten! Ha a Szent Szellem jelen van, akkor a Szent Szellem ma ugyanazt teszi, amit tett kétezer évvel ezelőtt. A Szent Szellem nem változott meg. Isten sem változott meg. A Szent Szellem ugyanúgy Isten, és ma ugyanolyan erővel, ugyanolyan hatalommal bír, mint kétezer évvel ezelőtt. Van, akik szerint a Szent Szellem ma már nem képes meggyógyítani az embereket. Ez honnan való hit? Ez egy hamis hit. Ez nem az isteni fajta hit! A Szent Szellem örök. Imádkozni szoktunk a zsebkendők fölött, és vannak, akik ezen is megbotránkoznak. Pál testéről elvitték a kötényeket, keszkenőket – az Apostolok cselekedetei 19. részben elolvashatók. Ha a cselekedet hittel párosul, akkor ott megtörténik a csoda, Isten Szelleme mozdul.

Nem módszerektől beszélünk, hanem hitről! Ha nincs ott a hit, akkor tehetsz akármennyi zsebkendőt bárkire. Ha csak azért teszed, mert valaki mondta neked, akkor nem biztos, hogy ott eredmény lesz. Hanem a hit az, ami fölszabadítja Isten erejét. A hit, és nem a cselekedetek! Fontos dolog, hogy ezeket tisztázzuk. Mit csinállok rosszul? Sok mindent! Lehetne sorolni, de nincs értelme. Nem arra kell nézni, hanem hogy Jézus mit csinált. Ő mindent jól csinált, és mi Őbenne vagyunk.

Azt mondja a János 4,17, hogy amint Ő van, mi is úgy vagyunk ebben a világban. Amint Ő van, mi is úgy vagyunk ebben a világban. Mi Őbenne vagyunk, mi az Ő Teste vagyunk, Ő

pedig a fej. Itt van a Szent Szellem ereje. Ugyanúgy ahogy Krisztusra, az Úrra rászállt a Szent Szellem és felkenetett Isten erejével, ugyanúgy mi is. A Szent Szellem képes rajtunk keresztül ugyanúgy csodákat tenni, ugyanúgy képes használni, irányítani, vezetni bennünket, ahogyan ezt tette korábban. Ő nem változott meg! Ugyanabban a szövetségben vagyunk, nincs új szövetségünk. Krisztus nem fog meghalni még egyszer senkiért. Tehát már egyszer elvégezte a munkát és mi ebben a győzelemben kell, hogy járjunk.

Nézzük a következő részt, hogy jobb apostol Jézus. Itt Mózesrel hasonlítja össze a 3,5-ben. **Zsidó 3,5–10.**

5. Mózes is hű volt ugyan az ő egész házában, mint szolga, bizonyosságául annak, amit hirdetni kellett.

6. Krisztus ellenben mint Fiú a maga háza felett, akinek háza mi vagyunk, ha a bizodalmat és a reménységben való dicsekedést mindvégig szilárdan megtartjuk.

Mózes szolgálatát és a Krisztus szolgálatát összehasonlítja. Isten nem a Szentek Szentjében lakik. Amikor Jézus meghalt, a Szentek Szentjének kárpitja kettéhasadt, Isten Szelleme kijött a templomból. Mit csináltak mégis a zsidók? Ugyanúgy vitték az áldozatokat, de az az áldozat már soha többé nem emésztetett meg, mert Isten Szelleme kijött a Szentek Szentjéből.

A Zsidókhöz írt levél Krisztus után olyan 70 előtt íródhatott, éppen azért, mert még mindig folytatták a zsidók az áldozatot. Vitték az áldozatot, de azok az áldozatok már senkit nem váltottak meg, mert az egyetlen és örök engesztelő áldozat bemutatott. Így semmilyen áldozatod, amit teszel, nem fog téged megváltani. Semmilyen jó cselekedeted nem fog megváltani.

A jó cselekedet nem feltétele az üdvösségnek, hanem következménye. Óriási különbség! Az új teremtés gyümölcse. Ez az, ami megváltoztat bennünket, amikor Isten szerelme kitöltetett a mi szívünkbe. Az isteni fajta természetnek váltunk a részesévé. Az ószövetség ezt nem tudta megtenni. Az ószövetségben a kőtábla volt, ezt tedd, vagy azt tedd, vagy azt ne tedd. Ha teszed, akkor bünt követsz el, ha meg nem teszed, akkor is bünt követsz el. Sehogy nem jössz ki jól. Ez volt az ószövetségi törvény rendszere. Ezt a kettőt összehasonlítja, és azt írja, hogy mi Isten temploma vagyunk.

7. Annak okáért amint a Szent Szellem mondja: Ma, ha az Ő szavát halljátok,

8. Meg ne keményítsétek a ti szíveteket, mint az elkeseredéskor, a kísértés ama napján a pusztában,

9. Ahol a ti atyáitok azzal kísértettek engem, hogy próbára tettek, bár látták az én cselekedeteimet negyven esztendeig.

A pusztai vándorláshoz hasonlítja az emberek hitetlenségét. Mi volt a pusztában is a probléma? Isten nekik adta az ígéret földjét és hit által birtokba kellett volna venni, be kellett volna menni. Ők mire tekintettek? A saját képességeikre tekintettek. Két ember volt, Józsué és Káleb, aki Isten képességére nézett. Azt mondták, hogy tényleg úgy van, ahogy Isten mondta. Jó az a föld, kiváló az a föld. Na de ott óriások laknak! Mit gondolsz, Isten nem tudta? Micsoda új hír Istennek! Ó, hát ott óriások vannak! Uram nem tévedtél? Nem!

Nagyon sokszor így vagyunk mi is. Óriási az a baj, és nincs, aki elmozdítsa! A hatalmas Isten megígérte, de hát akkora a probléma! De a probléma nem tud nagyobb lenni, mint Isten. Mi az igazi probléma? Az, hogy a saját képességeidhez szabad a lehetőségeidet. A mi lehetőségeink nem a mi képességünk. Mi Isten képességével vagyunk felruházva, a Szent Szellem által. Nem az én erőmhöz, az én tudásomhoz, az én képességemhez vannak kötve dolgok, hanem Isten képességéhez.

Ha Isten azt mondta, hogy te valamit meg tudsz csinálni, akkor azt meg tudod tenni, mindegy, hogy te erről mit gondolsz. Ha Isten azt mondta nekik ott, hogy be tudnak menni az ígéret földjére, akkor be tudnak menni. De ők mit csináltak? A saját lehetőségeikre, a saját erejükre, a saját képességeikre néztek. Befelé néztek, Isten helyett magukra tekintettek.

Ma ugyanezt csinálják a hívő keresztények. Az én lehetőségemre tekintek. Miért nem nézzük azt, amit Isten ígért, amit Isten mondott? Isten áll az Igéje mögött, és Istennek gondja

van az Igéjére, hogy beteljesítse azt. Akkor nekem Jézusra kell nézni és nem arra, hogy én mire vagyok képes. A Szent Szellem Isten ereje, Isten képessége rajtunk.

10. Azért megharagudtam arra a nemzetségre és mondtam: Mindig tévelyegnek szívükben; nem ismerték meg az én útjaimat.

Ugyanez a helyzet ma is a hívő keresztényekkel, hogy meg kell ismernünk, és azért kell, hogy megerősödjünk. Olvassátok ezt a levelet végig, 13 fejezet. Gondolkodjatok el az Igéken, hogy miért kóvályogtak negyven évig a pusztában? Azért, mert Isten nem akarta őket bevinni? Nem! Azért mert engedetlenek voltak, pontosabban hitetlenek voltak. Mert a hit a lényeg. Mert ha helyes a hitünk, akkor helyes lesz a cselekedetünk is. Nem elsősorban a hit nélküli cselekedet, az nem sokat számít. Tehát benne kell, hogy legyen a hitünk.

Zsidó 3,14.

14. Mert résztársai lettünk Krisztusnak, ha ugyan az elkezdett bizodalmat mind végig erősen megtartjuk.

Itt leírja a pusztai vándorlás példáját. Tehát Jézus jobb apostol. Az apostolság egyébként nem egy rang. Ma nagyon sokan kezelik úgy, mintha az valamilyen fejedelmi rang lenne, hogy valaki apostol. Az apostol azt jelenti, hogy küldött. A legfőbb apostolunk Jézus. Vannak apostolok, sőt az apostolságnak van három fajtája. Van a tizenkettő, akiket Jézus kiválasztott, és utána választottak még egyet, Mátyást, Júdás helyett.

Mi volt a kiválasztás feltétele? Hogy kezdettől fogva ismerték Jézus útját, kezdettől fogva Jézussal voltak, a megkeresztelkedésétől fogva egészen a haláláig és a feltámadásáig. Ők voltak Jézus Krisztusnak az első tanítványai, a tizenkét apostol. Aztán később jöttek más apostolok is. Ilyen volt például Pál apostol, aki farizeus zsidó volt, és nem ismerte igazából Isten útját. De aztán megváltozott a helyzet, jött a pálfordulás, mert találkozott Jézussal a damaszkuszi úton. Látjátok, hogy a törvény nem tudta őket meggyőzni. Pál, aki Saulus volt, aki egy buzgó farizeus volt, aki buzgott a törvény mellett, mikor találkozott a feltámadt Jézus Krisztussal, egy szempillantás alatt megváltozott. Beteljesedett Szent Szellemmel és Isten máris tudta használni. Nem azért, mert Pál apostol mindjárt tökéletes lett. Bizony nagyon jól ismerte a törvényt és így voltak a zsidók is.

Tehát a keresztényekké lett zsidók nagyon jól ismerték az Ószövetséget. Nem véletlenül írt a zsidókhöz. Az Ige éppen a zsidókat célozta meg. Az Ószövetséggel hasonlítja össze a Krisztus munkáit. Itt látjuk a különbségeket. Tehát ez egy jobb szövetség!

A másik, ami nagyon fontos, amiért megíratott ez a levél, hogy a zsidókat elkezdtek üldözni. Abban a pillanatban, ahogy megjelent az Evangélium, jöttek a judaizálók. Azt látjuk, hogy nagyon sok baja volt velük Pál apostolnak. Nagyon sokat kellett menekülniük. Filippiből is el kellett menekülniük, aztán Thesszalónikába ment, onnan lement Béreába. Béreából Athénba, aztán Korinthusba. Mindenhol üldözték a zsidókat, mert veszélyben volt az ő zsinagógájuk, veszélyben volt a pozíciójuk. Ők úgy gondolták, hogy ők Istennek az egyetlen csapata és ők az elitcsapat és egyedül csak ők üdvözülhetnek. Ez volt az ő elképzelésük. Visszautasították a Megváltójukat! Az igazi apostolt, az igazi küldöttet nem fogadták el. A 4,12-ben olvassuk:

Zsidó 4,12.

12. Mert az Istennek Igéje élő és ható, és élesebb minden kétélű fegyvernél, és elhat a léleknek és a szellemnek, az ízeknek és a velőknek megoszlásáig, és megítéli a szívnek gondolatait és szándékait.

Ki Jézus? Ő az élő Ige! A testté lett Ige! Itt ketté van választva a lélek és a szellem. Isten Igéje előtt nincs akadály, nincs mélység, nincs magasság. Mindent képes megítélni! Amikor mi Isten beszédét szóljuk, akkor az élő és ható. Mert Isten Igéje bolondság ugyan a görögöknek, de nekünk megtartó és megtart bennünket. Isten Igéje élő és ható! Most nézzük a következőt, ami Jézus főpapságáról beszél. A 4,14-ben olvassuk:

Zsidó 4,14–16.

14. Lévén annakokáért nagy főpapunk, aki áthatolt az egeken: Jézus, az Istennek Fia, ragaszkodjunk hitvallásunkhoz.

A papsággal kapcsolatban is nagyon sok téves elképzelés van. Úgy gondolják az újszövetségben, hogy vannak a papok, van egy klerikus réteg és van a laikus réteg. Tehát vannak a hívők, meg vannak a papok. Teljesen téves elgondolás! Ma emberek tömege, keresztények tömege gondolkodik így. A papoknak nagy hatalmuk van, meg Isten szemében ők különbek. De ez nem igaz! A Biblia nem azt mondja, hanem azt mondja, hogy bennünket királyokká és papokká tett.

Mi a pap feladata az Ószövetségben? Muszáj ezt kettéválasztani. Az Ószövetségben az egyszerű hívőnek nem volt kapcsolata Istennel. Isten a papokon, a prófétákon, a királyokon keresztül kommunikált az emberekkel. Nem volt olyan, hogy egy egyszerű mezei hívő odamegy Isten elé és akkor ő ott áldozatot mutat be például. Nem, hanem ezt egyedül a papság tehetette, aki a levita nemzetségből származott. Isten azt akarta kezdetben, hogy minden izraelita az Ő papja legyen, de ezt a papságot ők megtagadták. Ahogy Mózes fölment a hegyre a kőtábláért, mire lejött, Áronnal együtt aranyborjút öntöttek. Éppen ezért a leviták voltak azok, akiket Isten megbízott a papsággal, hogy ők képviseljék a népet Isten előtt. Ez a pap feladata. Ezt nagyon fontos megjegyezni, mert akkor megértjük a papság lényegét. Tehát mi a pap feladata? Az, hogy Isten előtt képviselje a népet. Ezt a levita nemzetségre bízta Isten. Papokat az Ószövetségben csak a leviták közül lehetett választani. Azonkívül a koheniták rendjéből, azaz a levitákon belül is, csak az Áron rendjéből. Áron volt az első főpap, akit megneveztek. Ez volt az ároni papság.

Mi volt ennek a papságnak a feladata? Mivel a nép nem tudta megtartani a törvényt, éppen ezért a nép bűneiért áldozatot kellett bemutatni. Ha megnézzük az ószövetséget, bár a törvény szövege, mégis Isten kegyelme az, ami az ószövetségben is megmentette Izrael népét és nem a törvény cselekedete. Mert minden évben Jom Kippur napján, az engesztelés napján engesztelő áldozatot kellett bemutatni, de azt senki más nem mutathatta be, csak a főpap.

Mit ír a főpapról az Írás? Először is nézzük meg a mi igazi főpapunkat, aki nem a földi Szentek Szentjébe ment be azért, hogy bemutassa a népért az áldozatot, ami egy évre szólt. Ezt minden évben meg kellett ismételni. Ez a földi főpap nem volt tökéletes. Az ugyanúgy bűnt követett el, ugyanúgy megszegte a törvényt. Mielőtt bement a Szentek Szentjébe, Isten jelenlétébe, különféle tisztogatásokat kellett saját magán is elvégeznie. Nem tudom, hány napig böjtölnie kellett, le van írva, hogy mit kellett tennie a főpapnak, mielőtt Isten jelenlétébe ment. Ha a főpap nem jól mutatta be az áldozatot, mert például bűnt követett el, vagy nem úgy tette, ahogy meg volt írva, akkor az egész nép átok alatt volt abban az évben. Nem volt termésük és mindenféle csapások érték őket. Az ellenség kirabolta őket és sorolhatnánk tovább. Nekünk olyan főpapunk van, Jézus, aki áthatolt az egeken. Aki nem a földi Szentek Szentjébe ment be, hanem a mennyei Szentek Szentjébe. Ott mutatta be az áldozatát! A bakok és a bikák véréért kellett a földi főpapnak hintenie az engesztelés székére. Isten Szelleme, Isten ereje megemésztette azt a vért és akkor elfogadták az áldozatot. De Jézus, a mi Főpapunk, a saját vérével ment be, nem földi Szentek Szentjébe, hanem a mennyeibe és Ő örök áldozatot mutatott be értünk. Tehát sokkal jobb Főpapunk van! Nézzük a 4,15-től:

15. Mert nem olyan főpapunk van, aki ne tudna megindulni gyarlóságainkon, hanem aki megkísértetett mindenekben, hozzánk hasonlóan, mégis büntelen maradt.

Tehát azért tudott Ő bemenni, mert Ő büntelen maradt. Tehát Ő soha nem volt bűnös!

16. Járuljunk azért bizodalommal a kegyelem királyiségéhez, hogy irgalmasságot nyerjünk és kegyelmet találjunk; a szükség idején segítséget kapjunk.

Hányan vagytok, akiknek problémáitok vannak, kihívásaitok vannak? Hova kell menni? Szaladtok a szomszédhoz, szaladtok mindenkihez és várjátok a segítséget. A mi segítségünk é Tőle van! Azt mondja, hogy járuljatok bizalommal. Ez nagyon fontos! Miért nincs bizalmad

Istenhez? Mert azt hiszed, hogy téged nem hallgat meg. Azt hiszed, hogy az a másik, az a szolgáló különb, mint te. Őt meghallgatja, de téged nem hallgat meg. Nem gondolod jól, mert mindannyian odamehetünk Isten királyi széke elé, hiszen Krisztus bennünk él. Itt van velünk! Itt van bennünk! Járuljunk azért bizalommal! Nagyon sokan vagytok bizalmatlanok, mert úgy gondoljátok, hogy Isten nem hallgat meg benneteket. Mert ezt tettem, meg azt tettem, hát engem biztos nem hallgat meg! De igen, te ugyanúgy Isten gyermeke vagy, mint itt a teremben bárki. Téged Isten ugyanúgy meghallgat. Mi a probléma? Az, hogy nincs bizlmaid. Sokkal nagyobb bizlmaid van az orvosban, vagy valamelyik másik hívőben, vagy valamelyik másik szolgálóban, mint magában Istenben. Megbízunk sok mindenben, ahelyett, hogy Istenben bíznánk. Ő hozza a megoldást! Hozhatja embereken keresztül is a megoldást, mint ahogyan hozza is nagyon sokszor és teszi. De elsősorban, akiben bíznunk kell, az Isten, és hogy kegyelmet nyerjünk szükség idején és segítséget kapjunk.

Nézd meg Dávidot, szörnyű bűnt követett el. Dávid elszaladt Istentől? Nem! Jött a próféta, szembesítette a szörnyű bűnével. Hova szaladt? Azt mondta, hogy jó, próféta, rendben, te elmondtad, amit el kellett mondani, akkor most én megyek Istenhez. Nem a prófétához ment, nem valaki máshoz ment, hanem közvetlenül Istenhez. Mert Dávid ismerte Isten kegyelmét. Ha Dávid az ószövetségben ismerte Isten kegyelmét, akkor nekünk százszor jobban kell ismernünk Isten kegyelmét. Mert Isten egy kegyelmes, irgalmas Isten. Isten a te oldaladon áll! Bármilyen ostobaságot tettél, bármilyen butaságot csináltál, Isten ott áll, hogy segítsen neked és kimentsen belőle. Na, okos voltál, belemásztál valamilyen bolondságba, akkor most nézzük meg, hogyan tudunk onnan kijönni. De mielőtt csinálunk valamit, jobb, ha előtte Istent kérdezzük. És akkor Istennek nem kell bennünket megmentenie. De mivel nagyon sokszor nem azt tesszük, amit tenni kellene, Isten segítségére szorulunk. Minden esetben! Az 5. rész azt írja:

Zsidó 5,1–4.

1. Mert minden főpap emberek közül választatván, emberekért rendeltetik az Isten előtt való dolgokban, hogy ajándékokat és áldozatokat mutasson be a bűnökért,

Ez volt az ószövetségi pap feladata. Ma nekünk semmilyen áldozatot nem kell bemutatni. Semmilyen áldozatot, mert az örök engesztelő áldozat bemutatott.

2. Aki képes együttérezni a tudatlanokkal és tévelygőkkel, mivelhogy maga is körül van véve gyarlósággal.

3. És ezért köteles, miképpen a népért, azonképpen önmagáért is áldozatot bemutatni a bűnökért.

Tehát egy földi papnak ugyanúgy gondjai vannak, mint bárki másnak. Az ószövetségben is ugyanígy volt ez.

4. És senki sem veheti magának e tisztséget, csak az, akit Isten hív el, miként Áront is.

Az ószövetségben kimondottan Isten hívta el a prófétákat, Isten hívta el a papokat, Isten kente föl a királyokat és hívta el őket. Ma mindannyian elhívtak vagyunk! Mindannyian Isten népe vagyunk és mindannyiunknak van szolgálatunk. Sokszor mondtam már el, hogy a mi szolgálatunk, az egyház szolgálata hármas. Nem baj, ha ezt sokszor elmondjuk, meg is jegyezzük. Az első dolog a fölfelé levő szolgálat, vagyis minden hívő szolgálata. Ez van az első helyen és ez a legelső szolgálat! Ezután jön minden! Ha megnézzük a törvényt, akkor összevág vele, mert mi az első parancsolat? Szeresd az Uradat, Istenedet és csak neki szolgálj. Az első az Isten imádása, tehát a felfelé való szolgálat, a dicsőítés, az imádás. Ez mindegyikünknek a szolgálata! Minden hívőnek! Erre mindannyian el vagyunk hívva.

Van a befelé való szolgálat. Azt mondja az Írás, aki a háza népéről nem gondoskodik, az rosszabb a hitelennél. Tehát van egy befelé való szolgálat, amikor egymásnak szolgálunk. Szolgálunk Isten Igéjével. Látunk eseteket itt a szükségek betöltésére. Tehát gondoskodnunk kell a házunk népéről, mert az egyház, a gyülekezet az, ahol a Krisztus jelen van. Az a látható egyház. És van a láthatatlan egyház, az újjászületett és az üdvözült szentek összessége, tehát minden hívő, aki Krisztus Jézusban van. De amikor összejövünk, akkor a Krisztus jelen van

és az az egyház. Mindenhol, ahol összejönnek a Jézus nevében, az az egyház. Tehát ott van a befelé való szolgálat, Isten háza népe. Ez a másodlagos szolgálatunk.

A harmadlagos szolgálatunk a kifelé való szolgálat, amikor elvisszük az Evangéliumot különféle embereknek, népeknek, megosztjuk másokkal. Erre vagyunk elhívva. Ez a három iránya van a szolgálatunknak. Egy kicsit a főpaptól eltértünk. Nézzük, mit ír a 7. vers:

Zsidó 5,7-14.

7. Aki az Ő testének napjaiban könyörgésekkel és esedezésekkel, erős kiáltás és könnyhullatás közben járult ahhoz, aki képes megszabadítani Őt a halálból, és meghallgattatott az Ő istenfélelméért.

Tehát itt Jézusról van szó.

8. Ámbár Fiú, megtanulta azokból, amiket szenvedett, az engedelmességet;

9. És tökéletességre jutván, örök üdvösség szerzője lett mindazokra nézve, akik néki engedelmeskednek,

Ezt itt jól jegyezd meg, hogy örök. Örök! Tehát nem egy évre, nem egy hétre, nem az első bűnödíg, hanem örök üdvösség szerzője lett, azokra nézve, akik elfogadják Őt.

10. Isten rendelte Őt főpapul, Melkisédek rendje szerint.

11. Akiról nekünk sok és nehezen megmagyarázható mondanivalónk van, mivel restek lettetek a hallásra.

12. Mert noha ez idő szerint tanítóknak kellene lennetek, ismét arra van szükségetek, hogy az Isten beszédeinek kezdő elemeire tanítson valaki titeket; és olyanok lettetek, akiknek tejre van szükségetek és nem kemény eledelre.

13. Mert mindaz, aki tejjel él, járatlan az igazság beszédében, mivelhogy kiskorú:

14. Az érettkorúaknak pedig kemény eledel való, akik érzékeiket a gyakorlat során kifejlesztették a jó és a rossz megkülönböztetésére.

Ezt jelenti a felnőttkor, hogy noha ez idő szerint tanítóknak kellene lennetek. De mit csinálnak? Visszamennek a kiskorúságba, visszamennek a törvényhez. A kiskorúaknak mire van szüksége? Törvényre, hogy megmondják nekik, hogy mit csináljanak. Ha neveltél gyereket vagy ismersz gyereket, akkor tudod, hogy a kisgyerekeknek meg kell mondani mindent. Hiába örökös, hiába ő fog örökölni mindent, hiába van meg jog szerint mindez neki, ha nem tudja kezelni. Ugyanez a helyzet a hívő keresztényekkel is, hogy föl kell növekedniük a hitben. Nem kell újra lerakosgatni különféle alapokat és az alaptanításokat, hanem egyszerűen meg kell tudnunk különböztetni, hogy mi a jó és mi a rossz. Ez a nagykorúság jegye, amikor valaki meg tudja különböztetni a jót a rossztól. A zsidóknál mind a mai napig tizenhárom éves korban van az, amikor azt mondja a szülő, hogy jó, akkor most innentől kezdve már te felelsz magadért Isten előtt. Mert elérted a nagykorúságot. Nem lehet ezt meghatározni életkorban. Van, aki már tízéves korában, van, aki még tizenöt éves korában sem tudja megkülönböztetni a jót a rossztól. A Biblia pontosan erről ír a Zsidó levélben, hogy ne keverjék már össze a törvényt meg a kegyelmet. Nagyon jól szétválasztja, tehát egy sokkal jobb Főpapunk van, mint az ószövetségi papság.

Itt a 6. fejezet, a rettegett rész, amiről sokan azt prédikálják, hogy hogyan lehet elveszíteni az embernek az üdvösségét. Felolvasom a 6,1-től.

Zsidó 6,1–6.

1. Annakokáért elhagyván a Krisztusról való kezdetleges beszédet, törekedjünk tökéletességre, nem rakosgatván le újra alapját a holt cselekedetektől való megtérésnek és az Istenben való hitnek,

2. A keresztségekről, kezek rátevéséről, holtak feltámadásáról és az örök ítéletről szóló tanításnak.

Megállnék egy pillanatra, mert ha ezt nem olvassuk el és ezt nem értjük meg, akkor az utána levő részeket is félreértjük, mert erre épülnek. Hagyjuk el a Krisztusról való kezdetleges beszédet és törekedjünk a tökéletességre. A tökéletességre hogyan tudunk törekedni? Úgy,

hogy ha Krisztusban vagyunk. Csak Krisztusban lehetünk tökéletesek. Nem pedig visszakanyarodunk a törvényhez!

3. Ezt megtesszük, ha az Isten megengedi.

Tehát itt van, hogy mik az alaptanítások.

4. Mert lehetetlen dolog, hogy akik egyszer megvilágosítottak, megízlelvén a mennyei ajándékot, és részesei lettek a Szent Szellemnek,

5. És megízlelték az Istennek jó Igéjét (Rhema) és a jövő világnak erőit,

6. És elesetek, ismét megújuljanak a megtérésre; hiszen újra megfeszítik önmaguknak az Istennek ama Fiát, és meggyalázzák Őt.

Miről szólt az eddigi rész? Arról szólt, hogy nekünk egy jobb Főpapunk van, egy tökéletes Főpapunk van! Őbenne kell bízni és nem pedig az ószövetségi főpapban, nem pedig az ószövetségi áldozatokban. Akik már egyszer megízlelték, látták, hogy mi az, amit Isten tett, még a szellemi ajándékokat is, akkor, ha újra elesnek, akkor lehetetlen, hogy megújuljanak a megtérésre. Itt megnéztem ezt a szót a görögben, itt a metanoia szó szerepel. A metanoia azt jelenti, hogy a gondolkodás megváltoztatása. Ezt jelenti a megtérés. Bizony vannak, akik annyira belemásznak a judaizmusba, hogy nem képesek már arra, hogy megújítsák az elméjüket. Emiatt elesnek azoktól az áldásoktól, kiesnek Isten kegyelméből. Ki lehet esni a kegyelemből. Írja a Galata levél is. Akik a törvény által akartok megigazulni – mondja Pál apostol – a kegyelemből kiestetek. Tehát nem megyünk vissza a törvényhez.

Akik már egyszer megvilágosodtak és utána mégiscsak visszamennek, igazából meg se világosodtak. Nagyon sok hívő keresztény megy mindig vissza a cselekedetekhez és az önteljesítéséből akarja elvenni Isten áldásait. Hit által tudjuk elvenni! Megvan nekünk! A gyógyulásunk már megvan! A bővülködésünk megvan! Mi Isten áldottjai vagyunk! Most sokan biztos fognak reklamálni, hogy már megint sikerevangéliumot hirdetünk. Én kudarc-evangéliumot nem akarok hirdetni, Pál sem hirdetett olyat. Senki! Bár vannak nyilván, mert azt mondja, hogy Őbenne mindenk felett győztesek vagyunk. Ma már nem tudok eljutni odáig, mert eltelt az idő, de ha megnézzük a hithősöket, ők mind győztesek voltak. Annak ellenére is győztesek voltak, hogy sohasem látták meg az ígéreteket. Akkor is meggyógyultál Krisztus sebeiben, ha ez soha nem jön a valóságodba. Tudjátok, a focimeccsen sem a fél-időben hirdetik ki a végeredményt, hanem majd a mérkőzés végén. Tehát mi még nem érkeztünk meg.

Egy nagyon jó kis történetet olvasott a feleségem. Ezt a végére még elmondom. Két misszionárius utazott hazafelé Afrikából a hajón, és egy nagyon magas rangú delegáció is ott utazott, és amikor leszálltak a hajóról, akkor nagy csinnadratta, piros szőnyeg, zenekar fogadta őket. Az a két misszionárius, aki Afrikából jött, lerongyolódva, szegényen, nézték ott ezt az egészet és egyikük azt mondta: Uram, ezek a pogány emberek sohasem szolgáltak téged, mégis ők élvezik a földnek minden javát, mi meg itt vagyunk csórón, lefáradva, lerongyolódva! Azt mondta neki az Úr: Fiam, ide figyelj, ők már megérkeztek, de te még nem érkeztél meg. Ámen!

*A függőleges vonallal jelzett igeversék más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

